

ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΤΗ ΣΧΟΛΗ ΣΟΥ ΛΕΣ ΟΧΙ

Πλαίσιο λόγου αυτόνομου σχήματος φυσικομαθηματικού. Σεπτέμβριος 2011

Λες ΟΧΙ στο καθορισμό του προγράμματος σπουδών μας από εφοπλιστές και βιομήχανους. **Λες ΟΧΙ** στην αξιολόγηση και χρηματοδότηση της σχολής μας από κάποιο “φιλεκπαιδευτικό” οργανισμό όπως οι πολυεθνικές, ο στρατός κι η αστυνομία. **Λες ΟΧΙ** στην αξιολόγηση της ελεύθερης καπιταλιστικής αγοράς πάνω στις σπουδές μας. **Λες ΟΧΙ** δηλαδή στη σύνδεση της χρηματοδότησης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και της αξιολόγησης με όρους κερδοφορίας. Τι σημαίνει όμως αξιολόγηση; Σημαίνει ότι αν κάποιο ίδρυμα δεν κινείται με βάση τις ανάγκες της αγοράς, δηλαδή δεν παράγει γνώση, έρευνα και εργαζόμενους για αυτή, θα υποχρηματοδοτείται με αποτέλεσμα να ζητά άλλες πηγές χρηματοδότησης. Οι πηγές αυτές μπορεί να είναι *πρώτον*, επιχειρήσεις που θα ζητούν ως αντάλλαγμα την παραγωγή εξειδικευμένης έρευνας και εργαζομένων, άμεσα προσαρμόσιμους στις εκάστοτε ανάγκες τους. Και *δεύτερον* τα δίδακτρα. Σε ευθυγράμμιση με τα παραπάνω, συγκροτείται ένα συμβούλιο διοίκησης, που αποτελείται από οχτώ πανεπιστημιακούς, έξι managers, οι οποίοι θα διαπραγματεύονται με τις εταιρείες τα της χρηματοδότησης του ιδρύματος, και ένα φοιτητή, που θα εκλέγεται με ενιαίο ψηφοδέλτιο.

Λες ΟΧΙ στην εντατικοποίηση και την ευελιξία των σπουδών (διαγραφές στα ν+2 έτη, υποχρεωτικές παρακολουθήσεις, αλυσίδες μαθημάτων) και τον κατακερματισμό των γνωστικών αντικειμένων. Στην ουσία αλλάζει η φύση του προγράμματος σπουδών με αποτέλεσμα κάθε φοιτητής να το επιλέγει μόνος του, δηλαδή ο καθένας μας θα επιλέγει μαθήματα βάσει πιστωτικών μονάδων, αντικαθιστώντας το πτυχίο με ένα ατομικό φάκελο προσόντων –συλλογή πιστωτικών μονάδων. Αυτή η διαδικασία θα επιφέρει τον κανιβαλισμό μεταξύ των φοιτητών, οι οποίοι θα σφάζονται στο βωμό των πιστωτικών μονάδων. Οι σχέσεις λοιπόν που θα αναπαράγονται μεταξύ των φοιτητών, θα αντανakλούν τις υπάρχουσες σχέσεις και όρους που διέπουν τις αγορές (ανταγωνισμός), επιβεβαιώνοντας την εισβολή της κυρίαρχης ιδεολογίας στα πανεπιστήμια. Ένα ακόμη αποτέλεσμα της ευελιξίας του φοιτητή, σε επίπεδο μελλοντικού εργαζόμενου, είναι ο ακόμη μικρότερος έλεγχος στην παραγωγή, μετατρέποντας τον στο μικρότερο γρανάζι της μηχανής των αφεντικών μας.

Λες Οχι στην καταστολή, τον αυταρχισμό και την κατάργηση του ασύλου. **Λες ΟΧΙ** στην εξ ολοκλήρου μετακύλιση του κόστους σπουδών από το κράτος στις τσέπες των φοιτητών. **Λες ΟΧΙ** δηλαδή στα ηλεκτρονικά συγγράμματα, στα ακριβά πάσο, στο κλείσιμο των εστιών, στο αντίτιμο για τις φοιτητικές λέσχες και τα εστιατόρια.

Καταλαμβάνοντας τη σχολή σου, **λες ΟΧΙ στο νέο νόμο-πλαίσιο που μετατρέπει ολοκληρωτικά το πανεπιστήμιο σε επιχείρηση/ επένδυση, τη γνώση σε εμπόρευμα και τους φοιτητές σε ευέλικτους και πειθαρχημένους εργαζόμενους.** Καταλαμβάνοντας τη σχολή σου, βάζεις ένα μικρό λιθαράκι για τη δημιουργία ενός φοιτητικού κινήματος ικανού να μπλοκάρει το νόμο στη πράξη αλλά και να τον ανατρέψει.

Να ‘ταν μόνο ο νέος νόμος -πλαίσιο.

Τα αφεντικά μας, οι καπιταλιστές και οι πολιτικοί εκφραστές τους: η κυβέρνηση, οι συντεχνίες τους, οι μεγαλοδημοσιογράφοι και τα κόμματα εξουσίας μας έχουν τσακίσει τελείως. **Κι όλα αυτά γιατί το κεφάλαιο, προκειμένου να υπερβεί την κρίση του, αναζητά νέους τρόπους κερδοφορίας, με αποτέλεσμα να επιτίθεται σ’ όλες τις πτυχές της ζωής μας, σε όλες τις κοινωνικές παροχές και τα δημόσια αγαθά.**

Έρχονται τώρα με νέα πακέτα μέτρων, να ψαλιδίσουν οτιδήποτε έχει απομείνει όρθιο. Μόνο η ταξική συνείδηση, δηλαδή ότι όλοι αυτοί που μας κλέβουν τη ζωή, είναι οργανωμένοι και συγκροτημένοι σε τάξη απέναντι μας και μόνο η πάλη και η σύγκρουση μαζί τους, θα μας επιτρέψει να διεκδικήσουμε ένα καλύτερο μέλλον. Για αυτό διαλέγουμε να βγούμε στο δρόμο για τα συμφέροντα μας και όχι για να προσφέρουμε πολιτική υπεραξία σε κόμματα και πολιτικές καριέρες σε επαγγελματίες συνδικαλιστές. Να αγωνιστούμε ταξικά και αδιαμεσολάβητα μαζί με τους εργαζόμενους στα πρωτοβάθμια σωματεία και τις εργατικές οργανώσεις βάσης. Γι αυτό το λόγο πρέπει να σταθούμε ο ένας δίπλα στο άλλον κοιτώντας το κοινό μας συμφέρον και όχι τη προσωπική μας καβάτζα που ειδικά σήμερα είναι πιο αβέβαιη και πρόσκαιρη από ποτέ. Γι αυτό το λόγο όταν αυτοί επιλέγουν το ψαλίδι, εμείς πρέπει και χωρίς δισταγμούς να επιλεγούμε την πέτρα!

Το φοιτητικό κίνημα να αυτό-περιφρουρηθεί...

Σχεδόν 30 μέρες κατάληψη και βλέπουμε ότι οι φωνές “αντίδρασης” αρχίζουν και αυξάνονται. Από τη μία το υπουργείο, η κυβέρνηση, τα κόμματα εξουσίας και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Από την άλλη οι κάθε είδους επαγγελματίες αντικαταληψίες : από το κάθε λογής κομματόσκυλο και τις καθηγητικές -πρυτανικές συντεχνίες μέχρι τους ιδεολόγους παρτάκηδες.

Απέναντι στη μαύρη προπαγάνδα των Μ.Μ.Ε. το κίνημα να χτίσει τον δικό του διάλογο με την κοινωνία (μέσα από αφισοκολλήσεις, προκηρύξεις, παρεμβάσεις, πανό, συμμετοχή στις λαϊκές συνελεύσεις) και να κόψει κάθε είδους συνδιαλλαγή με τα φερέφωνα των αφεντικών μας.

Απέναντι στους αντιδραστικούς συναδέλφους μας που θέλουν “απλά” να κοιτάξουν τα μαθηματάκια τους να απαντήσουμε πολιτικά: ότι η γνώση που επιζητούν μέσα από τις ανοιχτές σχολές είναι μια ψευδαίσθηση, η γνώση που τους διδάσκουν δεν είναι τίποτε άλλο από μια καπιταλιστική επένδυση τυλιγμένη μ’ ένα καλαισθητο περιτύλιγμα “αντικειμενικότητας” και “αυταξίας”. Τόσα χρόνια θα μπορούσαν να πουν ότι το πανεπιστήμιο δεν είναι ένας “κανονικός” οργανισμός που μπορεί να αγοραστεί ή να πωληθεί, που αποφέρει κέρδη στους επενδυτές του. Παρόλα αυτά όμως το δημόσιο πανεπιστήμιο διεξάγει αυτήν την λειτουργία του όσο πιο αποτελεσματικά μπορεί, προσπαθώντας όλο και περισσότερο να μοιάσει στους ιδιωτικούς εταιριακούς ανταγωνιστές του. Με τη ψήφιση του νέου νόμου -πλαίσιο φτάνουμε στο τέλος αυτής της διαδικασίας, όπου η πρόσοψη του ακαδημαϊκού θεσμού ξεθωριάζει ολικά για να ξεπροβάλει η εταιριακή παραγωγική διαδικασία, το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο. Και εδώ ένα πολιτικότατο σχόλιο: κλάψτε τα θεωρητικά μαθήματα παιδιάδες, δεν πουλάνε στον καπιταλισμό!

Απέναντι στα κομματόσκυλα που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να διευρύνουν το μαγαζάκι τους, να τραβήξουμε ξεκάθαρες γραμμές. Ο ρόλος της ΔΑΠ είναι καθαρά απεργοσπαστικός και έτσι πρέπει ν’ αντιμετωπίζεται. Η ΠΑΣΠ κοιτάει πως να σβήσει τη φωτιά απ’ τα “αγωνιστικά” μπατζάκια της και πως θα διασφαλίσει τις θεσούλες που χάνει στη συνδιοίκηση, ενώ επιτελεί και ένα πολύ πιο ΠΑΣΟΚΙΚΟ ρόλο αυτό της εκτόνωσης, αφομοίωσης και αποπροσανατολισμού του κινήματος, λειτουργώντας σαν βαλβίδα αποσυμπίεσης. Η ΚΝΕ μέσα από τις επιτροπές αγώνα, τη ΠΚΣ και το ΜΑΣ φαίνεται να στέρεψε από “επαναστατικότητα” καθώς η γραμμή που έρχεται από το πολιτικό γραφείο του ΚΚΕ μιλάει για ανοιχτές σχολές και συνέχιση του αγώνα μέσα από καταλήψεις κεντρικών διοικητικών κτηρίων(!). Σαν να προτείνουμε δηλαδή σε απεργούς εργάτες να καταλάβουν αντί για το εργοστάσιο τους τα κεντρικά γραφεία του εργοστασίου. Φάνηκε για ακόμη μια φορά ότι οι υποσχέσεις για ανατρεπτικό αγώνα διαρκείας είναι τελείως πλασματικές και συγκυριακές καθώς αδυνατούν ακόμα και σήμερα να ξεπεράσουν την αστική νομιμοφροσύνη και την νοοτροπία των αμυντικών αγώνων. Μαζί μ’ όλους αυτούς να αντιπαλέψουμε και κάθε επίδοξη πρωτοπορία είτε αυτή είναι οργάνωση, είτε κομματική γραμμή.

...να αναβαθμίσει το περιεχόμενο του αγώνα του...

Ύστερα από ένα μήνα γενικών συνελεύσεων, καταλήψεων και διαδηλώσεων κρίνεται επιτακτικό να αναβαθμίσουμε το περιεχόμενο του αγώνα μας. Ξεκινώντας από τις διαδικασίες του κινήματος, τις Γενικές Συνελεύσεις, **όπου η ενεργή συμμετοχή των αγωνιζόμενων φοιτητών είναι για μας ζητούμενο καθοριστικής σημασίας.** Πολλά μυαλά ισούνται με πολλές ιδέες. Από κει και πέρα πρέπει να οργανωθούμε και να επικοινωνήσουμε το λόγο και τα συμφέροντα μας με άλλες κοινωνικές ομάδες. Ήδη μερικοί συνάδελφοι μας φοιτητές στη Θεσσαλονίκη αλλά και δω στην Αθήνα, στρέφονται με δράσεις και παρεμβάσεις τύπου «Δεν πληρώνω» στη Δ.Ε.Η. και τα μέσα μαζικής μεταφοράς. Να κάνουμε το ίδιο στις εφορίες. Να συνδεθούμε με τις λαϊκές συνελεύσεις και να δημιουργήσουμε γεγονότα από κοινού αλλά και υλικές σχέσεις. Επιπλέον αν θέλουμε να μιλάμε για σύνδεση φοιτητικών και εργατικών αγώνων ας κοιτάξουμε για αρχή τον ίδιο το χώρο του πανεπιστημίου στο οποίο απασχολείται ένα μεγάλο εργατικό δυναμικό, είτε ανεπίσημα και άμισθα (υποψήφιοι διδάκτορες και μεταπτυχιακοί), είτε με σύμβαση, δηλαδή με όρους προσωρινότητας και ελαστικότητας (συμβασιούχοι λέκτορες και ερευνητές), παράγοντας ερευνητικό και διδακτικό έργο. Ας μη μιλήσουμε για τις καθαρίστριες που εργάζονται υπό καθεστώς τρόμου και εργασιακού μεσαίωνα.

...και να γίνει κίνημα!

- ❖ Ανατροπή του νέου νόμου –πλαίσιο
- ❖ Μη εφαρμογή του και μπλοκάρισμα στη πράξη
- ❖ Δεν πληρώνουμε το κόστος φοίτησης μας. Δωρεάν μετακινήσεις, συγγράμματα, στέγαση και σίτιση.
- ❖ Πόλεμο στο πόλεμο των αφεντικών

